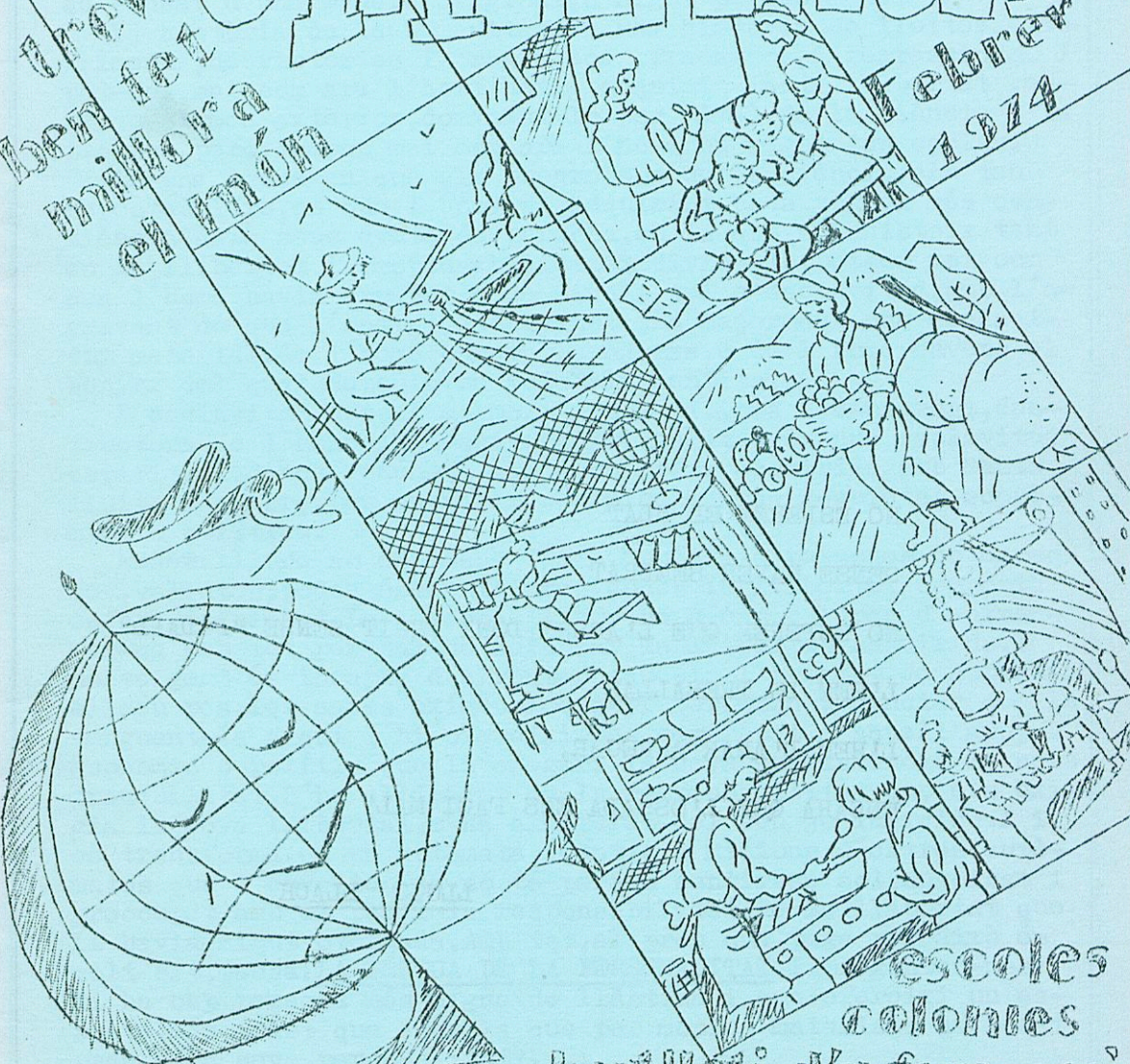

GERMANIÓR

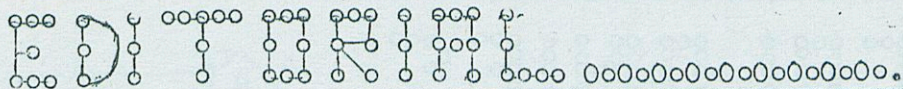
Creiem
ben fet
millora
en tot

Febrer
1974

Exemplar nº 17

escoles
colònies
butlletí d'informació
local i comarca

Deiem en la última editorial que l'home modern es troba en una posició en la que molt del que ell pensa i diu no és altra cosa que el que tot el món pensa i diu igualment; i diem que no hem adquirit, en la majoria de les vegades, la capacitat de pensar d'una manera original, o sigui per un meteix.

La història de la humanitat és una història de lluites i sofriments, de victòries i progressos, fracassos i regressions. I pot-ser, mai com ara l'home havia adquirit tanta llibertat respecte al món exterior, dominant-lo per mitjà de la ciència i la tècnica, però tampoc mai com ara l'home ha sigut tan esclau.

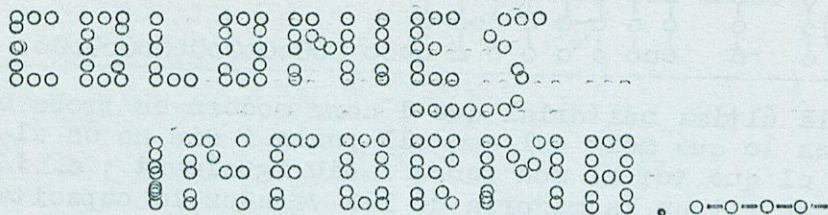
En una època en que els progressos de la ciència són tan espectaculars, en que l'home va adquirint cada vegada més consciència dels seus drets de persona, en la que s'insisteix tant en la llibertat i responsabilitat individuals, pot-ser mai com ara l'home havia arribat a un nivell tal d'esclavitud, amb l'agravament de que l'antiga esclavitud era majorment una esclavitud material, de l'home envers la natura, o de l'home envers el senyor del qual depenia en tots els sentits.

L'esclavitud actual és molt més perillosa i denigrant, destructora de l'home i la seva individualitat, és una esclavitud espiritual, doncs renúncia als seus drets, adquirits amb tanta lluita i esforç, per adquirir una mica més de seguretat econòmica o política.

Esser lliure no és tasca fàcil. Només les persones de caràcter, valentes, poden ésser lliures, doncs la llibertat comporta esforç, sofriment. La persona lliure ha d'ésser capaç d'enfrontar-se amb tot per tal de defensar la llibertat adquirida. I molta gent és incapaç d'afrontar aquesta llibertat, de soportar el seu pes, les seves exigències, i prefereixen renunciar a ella, venguent-la a qui l'hi ofereixi més seguretat, a aquell grup econòmic o polític que li aseguri la seva subsistència, la seva tranquil·litat. S'ha alliberat de la responsabilitat que els exigia la seva llibertat, s'ha alliberat del seu jo individual i es transforma en un autòmat, idèntic a milions d'altres autòmats que l'envolten, ja no té perquè sentir-se sol, angoixat i preocupat amb el pes i la responsabilitat de la llibertat que li havia sigut otorgada. Amb tot, el preu que paga per això és molt alt, massa: LA PERDUA DE LA PERSONALITAT. I preguntem-nos: hi ha cap persona més digna de llàstima i que ofereixi un aspecte més trist que aquella que per motius materials ha posat preu a la seva personalitat?.....

NO ESPEREM EL BLAT
SENSE HAVER SEMBRAT,
NO ESPEREM QUE L'ARBRE DONI FRUIT SENSE "PODA'L"
L'HEM DE TREBALLAR
L'HEM D'ANAR A REGAR,
ENCARA QUE L'OSSADA ENS FACI MAL"

LLUIS LLACH

En el Concurs de Felicitacions de Nadal, per a nens de 7 a 12 anys, foren premiats els treballs de:

Daniel Balós Juanola, a la categoria de 7 anys; en Narcís Lagares Gamero, de 8 anys; Alexandre Torres Sánchez, de 9 anys; Silvestre Oliveras Sorra, de 10 anys; Jordi Lagares Rosot, de 11 anys; i Jaume Camps Caritg, de 12 anys.

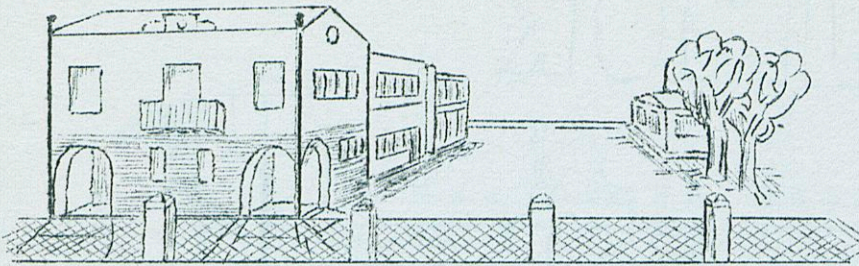
A la nit de Cap d'Any, uns quants monitors nostres varen assistir a la trobada als ARCS de Santa Pau, juntament amb un centenar més de tota la província. Podeu suposar que la manera de celebrar les "doce uvas" d'aquesta munió de jovent, va ser ben diferent a la que normalment sol fer-se en aquella ocasió. A Argelaguer, els joves, s'aplegaren en el seu "cau" on també varen passar ben agradablement les últimes hores de l'any.

Ja en ple segon trimestre de la present campanya, es va portar a terme l'objectiu que pretenim.

Com activitats a destacar hi ha la xocolatada que varen fer als patis de les Escoles més de 70 nens i nenes després d'haver fet una sortida als boscos de ca'n Batlle amb uns jocs de cucanya. Després, per reposar i païr la borenada, es passaren unes filmines de variats temes.

També ressaltom la sortida que es va fer el passat dia 9 a Palera, trobant-s'hi la colla de Maià i la colla de Besalú. Era bonic veure tanta mainada aplegada. Amb els seus jocs i crits, amb les seves cançons, amb la seva alegria, s'ajudaren els uns als altres a disfrutar d'una bona tarda.

Tenim programades per aquest trimestre moltes més coses que no podem detallar per manca d'espai; però us adelentem que entre elles hi ha una MINI-COLONIA de tres dies a Sant Pere D'Aspuig, per les vacances de la SETMANA SANTA. Qui estigui interessat, ja en sentirà parlar o que se'n preocupi preguntant-ho a qualsevol dels responsables.

LA NOSTRA ESCOLA

=====

L'escola pretén a través de "GERMANOR", informar als pares referent al sempre difícil problema de la formació integral dels fills.

Si hem estat tant temps callats, ha sigut perquè la implantació de la nova llei porta una confusió que sols el temps i l'experiència permeten veure clar.

En sucesius butlletins procurarem tocar temes de gran interès com, contactes entre pares i educadors, relacions entre pares i fills, com hem d'estimar els fills; la veritat de la matemàtica moderna, ensenyament dels idiomes, qu'és un Parvulari? i una maternal? i sobretot una verdadera informació de les noves normes que irán sortint del Ministeri d'Educació i Ciència.

Per tot aixó l'escola comta amb mitjans i persones capaços de despertar la inquietut dels pares a fi de millorar la instrucció dels fills.

Com inici d'aquesta bona disposició de l'escola, començarem per a dir que la seva nomenclatura és: Col·legi Nacional d'Ensenyament General Bàsic, on oficialment es poden fer estudis fins als 14 anys.

Asisteixen alumnes a mes de Besalú, d'Argelaguer, de Buda, de Faras, de Dosquers i de Maià del Montcal. La matrícula actual es de 389.

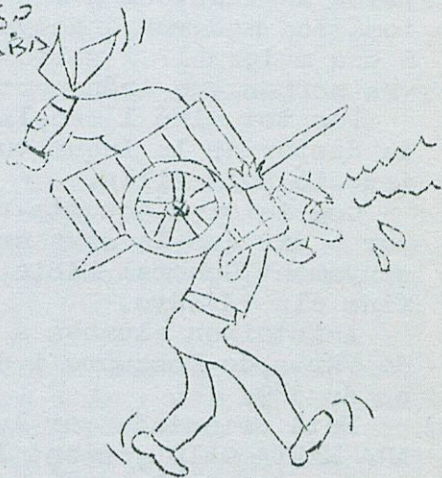
Està orientada per la Inspectora Tècnica d'Ensenyament D^a ANA MARIA ORIOL, essent la plantilla actual de 10 Professors.

Aprofitem el nostre primer contacte a través de "GERMANOR" per dir-vos que qualsevol problema dels vostres fills, serà ben rebut i estudiat entre els que formem la plantilla.

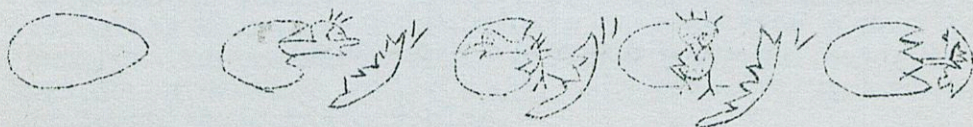
HUMOR

AVI - AVI, ESTIC BUSCANT EL
 MÀXIM COMÚ DIVISOR
 AVI - COMI PERO ENCARA ESTEM/AIXÍS
 QUINA BARBARITAT! JA ES BUSCABA
 QUAN JO DIBUYAVA AL COLEGI.

SENSE PARAULES

QUIN MON, DEU MEU!

M E S C O S E S D E L F U T B O L

=====

RESUM DE LES ACTIVITATS DEL FUTBOL INFANTIL A L'ANY 1974

R e s u l t a t s

BESALU..... 1	LA SALLE..... 0
BESALU..... 3	BELLCAIRE..... 3
LA ESCALA... 4	BESALU..... 1
BESALU..... 5	U.D. FIGUERES. 1

Sincerament:els infantils hem fet una millora sensible deguda a què l'equip ha aconseguit un agermanament tant dins com fora del terreny de joc,cosa que,a la llarga,és tant o més beneficiosa,que els resultats obtiguts.

Els components de l'equip infantil estem ens uns moments que ens permeten disfrutar en els camps de joc,en els viatjes, quan visitem els pobles.....perquè estem tots compenetrats.

Una vegada més els meus companys i jo (personalment i en nom de tots) agraïm a aquelles persones que ens tenen dipositada confiança i prometem fer de la nostra part tot el possible per a fer quedar en bon lloc el nom de la nostra vila:
BESALU.

Per l'equip

A. Robles

=====

LA CORAL TAMBE ES

VOL VINDRE

EL 7 DE MARÇ

LA VINGUDA DEL MESTRE

=====

Va tenir lloc el dia 7 de gener.

A les 10 de la nit, puntual com un clau, enfundat dintre un gros abric, protegint-li la testa un gorro de pell i amb una cartera a la mà, va fer entrada al menjador de casa meva el director de la cobla-orquestra "La Principal" de la Bisbal, en Conrad Saló.

Després d'un breu preambul que fou omplert amb salutacions i benvingudes, anàrem a la sala gran de la Casa de la Vila, on els companys de la Coral ens esperaven, calentons, perquè hi havíem posat quatre estufes de butà que cremaven des de les 7 de la tarda.

Sense perdre massa temps, després de canviar unes paraules de salutació amb tots, ens va fer cantar la primera de les cançons que teníem preparades i la va escoltar. Una vegada acabada va asseure's, obrí la cartera i en tragué papers de partitura, un llapis i una goma. Llavors va començar el recital Saló !! La cançó no la concixia pas, però només d'haver-la escoltada, ja practicament entonava les quatre veus que la componen. Va cridar una per una les cordes de la melodia i els va fer repetir per separat mentre ell anava prenent nota. A l'igual que nosaltres quan ens dicton, ell anava transcrivint els nostres "la, la, las" en notes musicals que ben aviat varen deixar plenes de taques negres les pàgines del pentagrama. El mateix va passar amb la segona cançó.

Una volta les tingué anotades, va recollir els trasto i, després d'un "a reveure" a tots, vàrem tornar cap a casa on es va asseure davant del piano i començà, durant pocs moments, a refinar les notes que havia escrit. A 2/4 de 4 de la matinada ens deiem adéu i vaig perdre de vista les llums del seu cotxe al tornar el revolt de Sant Martí, en direcció a Girona.

Al demanar-li què li devíem pel treball, va contestar: "Si us tinguéis de cobrar, ja no ho hauria fet".

El temps des de la una, quan vàrem sortir de l'Ajuntament fins a 2/4 de 4, va passar volant com un cap de núvol a l'es-

Centre Excursionista Besalú

(Xerrades d'excursionisme)

Estem satisfets, si, molt contents de les activitats realitzades en el transcurs dels anys que el Centre Excursionista Besalú té de vida, des d'aquella data, ja llunyana, en la que un grup de joves amics preparàrem i portàrem a terme la primera sortida.

Des de llavors, són ja incontables els actes que, gràcies a la col.laboració de les persones que s'han identificat amb la nostra manera de pensar i de fer i ens han ajudat desinteressadament, hem aconseguit que el Centre sigui ja una entitat, no solament dedicada a la difusió i pràctica del muntanyisme, sino que ha aportat el seu gra de sorra per fomentar l'ambient cultural i recreatiu a la nostra vila: el concurs fotogràfic amb cinc anys de vida, la exposició de pintura, la festa del llibre, la festa de la flama del Canigó (foc de sant Joan), etc. I de cara als petits es feu una gimcana i un campament que, vist l'èxit obtingut, es volen repetir ens anys successius. El mateix passarà, si Déu vol, amb els Reis, pensant cada vegada fer-ho més bé.

Avui pequem d'inmodestos, però no ho fem per dormir-nos en els llorers del triomf, sino per a veure si ho encomanem a algunes - persones i es decideixen a aportar el seu esforç per a aconseguir que mai no ens arrepenim d'haver creat el Centre; al contrari, que a cada pas poguem sentir el goig que dóna el saber que fem feliços als que tenim al voltant.

Nota:

Si voleu saber amb més detall les activitat que volem realitzar més endavant feu-ho saber a algun de la Junta i amablement vos farà arribar a mà els butlletins que fem per els cosis.

Gràcies

En la primera crònica, parlant de fùtbol, de coses del nostre CLUB deduïem que sols la veritable unió fa possible els triomfs. I afegiem que la nostre unió, el nostre equip, no tenia per què engondrar solament força física, i (molt menys) la que anomenem " força bruta ". Posàvem el "simil" de la paella, que resulta agradable al "paladar" quan s'hi combinen, en bona mesura, els més variats ingredients. Des de la dolçor d'un conjunt harmoniós (en el que cada jugador sap quina és la seva tasca dins el camp de joc) fins la picantor del joc viril, no ab sent de deportivitat, .I que tot, però completament tot, sigui un TOT, tant dins el camp de joc, com en les relacions amb els equips....

MOSAIC DE NOTICIES

TENIM POSSITIUS: Després de la victòria al camp de la Bisbal, n'han seguit d'altres. El nostre equip s'ha posat amb possitius en la classificació. Enhorabona!!!!!!! i perseverància.

COSES DE SELECCIONS: Fa dies que uns dels comentaris que més sonaven en les "tèrtulies" dels aficionats, era la selecció dels nostres jugadors: Vergés II, Torres y Gratacós IV a les proves del seleccionat regional. Cap d'ells ha estat cridat a l'hora "H" però ja és senyal de la seva vàlua.

"AGUINALDO": Aquest any la Junta ha tingut un detall significatiu. La tradicional cistella ha arribat a tots els jugadors. Senyal que les coses es fan bé.

AL PEU DEL CANO: En Miquel Regalat, amb el seu afany (posat de manifest tantes vegades) en bé del club, va caure llessionat. I és que en Quel demostra amb fets, el seu amor a un deport. Ens alegrem de la seva total recuperació.

JOVENILS.....E X I T !!!!!!!!!

Els nostres juvenils quedaren tercers en el campionat provincial passat. Es diu i es comentá que hi ha bona llavor dintre els components. Però no descuidem que tota bona llavor és fruit d'un treball constant i il.lusionat. Enhorabona a n'en Joan Falgarona, Els séu treball callat i constant ha donat bons resultats. Podriem dir que sembrador i sement s'han identificat. Prenem exemple d'en Joan i dels séus jugadors--juvenils (i d'en Ramón). En tota vida, en deport igualment, hi ha espines i roses. Sols la constància fa possible alegrar-se i sentir-se satisfet al final del camí.

DE LA NOSTRE COMARCA

=====

PER NADAL QUI RES NO ESTRENA RES NO VAL

El valor d'aquesta dita és sempre ben relatiu. S'en fa o no s'en fa cas segons la època en que vivim.

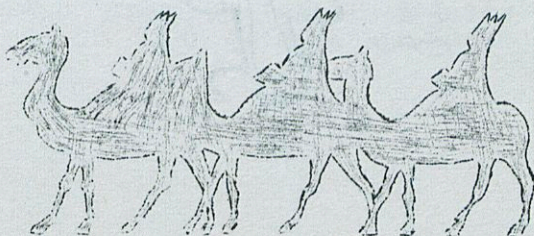
Fent el recompte de les sorpreses que ens han dut les festes de Nadal, voldria oferir-vos unes mostres prou expressives d'allò que hem estrenat. Per Nadal Argelaguer ha vist escenificada una representació del Naixement de Jesús. Per primera vegada la mainada del poble ha pujat a un escenari per fer-nos reviure el misteri de Nadal. Aquesta representació (seguida molt de prop per un públic animador i fidel) ens permet valorar les innenses possibilitats de la gent menuda del nostre poble. El millor de la representació, és haver aconseguit crear i mantenir un clima nadalenc entre grans i petits.

Una nova oferta de il·lusions ens ha portat la diada de Reis. Unes fileres de fanalets i tèies enceses varen donar la benvinguda a la il·lustre caravana. Aquesta vegada els Reis d'Orient s'han modernitzat. Tal volta preveient l'aument de preu de la gasolina han volgut aprofitar al màxim els últims moments, i per això han decidit utilitzar tres cytroens per a fer una escapada al poble. Ens han deixat una veritable record nostàlgic.

Aquesta vegada l'estalvi d'energia ha arribat per els arbres de Nadal. Malauradament no hem pogut estrenar el nostre tradicional arbre il·luminat.

Confiem que l'any ja estrenat ens porti molta energia i així poguem encendre novament l'arbre de Nadal.

Mentrestant la dita popular permaneceix : Per Nadal, qui res no estrena res no val.

-- DES DE LES FALDES DEL MONTCAL --

!Maià! !Maià!. Per mi continuos essent com una obsessió. Molts anys ho viscut aquí, conec bé les teves gents, a les que estimo molt; só de les seves costums i dels seus anhels; per això, al acabar-se aquesta temporada de cacera vull arribar a tots perquè es desporti en els teus caçadors aquest sentit de responsabilitat que per desgràcia tant faltat n'està.

Dies passats foren comprats a Tarragona 100 conills per la repoblació del "coto" que manté aquest poblo. La idea és bona i amb una mica de bona voluntat es podran omplir els boscos d'aquest rosegador tant apreciat per el caçador. Ara bé, persisteix un mal endèmic en tota la comarca i és la mania de tenir els gossos lliures sabent els seus amos el mal que fan; i el pitjor del cas, és que són dels caçadors que més es queixen de la falta de cacera.

Crec que amb aquesta repoblació de conills i amb les que més endavant poden portar-se a terme, ha arribat el moment de pensar detingudament i fer les coses de manera que donin resultats satisfactoris, i no per el fet que un veí ens pugui criticar, sino perquè creiem fermament que ho fem per el nostre bé i per el bé dels demés.

Aprofito per a recordar la necessitat de tenir els gossos lligats fins a finals d'Agost. Si cada caçador compleix amb la seva obligació es podrà tenir un "coto" amb quelcom més de cacera que la que hi havia fins ara.

EL PERDIGUER

tiu i m'ha quedat gravat de tal manera que no ho oblidaré mai.
El mestre Saló esdevingué un company de tertúlia excel-
lent. Una conversa reposada, plena d'anècdotes, petits detalls
punts de vista.... però per sobre de tot, vessant una humanitat
tan gran, que sembla mentida que pugui sortir d'aquell cos més
aviat petit.

Em venen al cap aquelles paraules d'en Varela una vegada
que va parlar amb ell: "Ara no ens imposarà tant, però l'esti-
marem més".

Pocs dies després rebíem l'arranjament de les nostres can-
çons: A "La Mare de Deu" no la va tocar, diguent que ja estava
bé. En quant a "La Vall del Riu Vermell", quan vaig sentir per
primera vegada les quatre veus conjuntades, vaig tenir de dir
amb una esgarripança corrent-me tota la pell: Veritablament,
aquí hi ha passat el MESTRE.....!Ja la sentireu !!

Dita peça va tenir els millors aplaudiments en el recital
que vàrem oferir als membres de l'excursió del diari "El Co-
rreo Catalán" i un ressenyament en una de les seves pàgines.

LA DESIL-LUSIÓ.....

=====

Haver-ne parlat a per tot arreu...haver cridat al mestre
Saló...haver superat malentesos...tenir llogat un autocar i
els hotels en els que havíem d'anar a menjar
i dormir...tantes i tantes hores d'assaig fins
que la veu quedava afònica...tantes il·lusions
i esperances.....!!

Tot va començar amb un telefonema i tot
ha acabat pel mateix sistema: El divendres,
dia 15 de febrer, una veu femenina, des de
Prado del Rey, em deia: " Les proves s'han
suspès per el moment, no cal que vinguin per
ara; si prossegueixen, ja els avisarem".

La Coral ha esdevingut muda per uns
quants dies...

Josep Me Bassols i Balés
(de la Coral Besalú)

RACONS DE LES NOSTRES CONTRADES

- EL MONASTIR BENEDICTI DE SANT PERE DE BESALU-

=====

En perdre els seus comtes, per haver mort Bernat III sense fills i passar la successió al comte de Barcelona, l'any 1.111, la vila de Besalú quedà despullada de tot prestigi polític; però el fet de que subsistís l'Abadia, tant els Comtes de Barcelona com els Reis d'Aragó, més tard, cuidaren d'emparar els deixebles de Sant Benet i el nom de la Vila resorgí i fou comen^utat, per diversos escrits i decrets, a Girona, a Tarragona, a França i a Roma.

L'Esriptura de la fundició i presa de possessió de la Comunitat Benedictina, fou redactada el dia 24 de Novembre de l'any - 977. Fou signada per el Bisbe Miró, que era també comte de Besalú i els bisbes de Narbona i Urgell, acompanyats dels comtes Oliva i Seniofret, germans de Miró.

Sota el govern de Guifret, cinquè Abat de San Pere, fou consagrada l'actual basílica amb tres bisbes i els comtes de Besalú i Cerdanya.

Per fer-nos una idea de la importància de l'Abadia, hem trobat documents en els quals es diu que a l'any 1.151, l'Arquebisbe de Tarragona fa donació de l'Església de Santa Magdalena d'aquella ciutat a l'Abadia de Besalú.

En el mateix any, el Bisbe de Tortosa donà a l'Abadia, l'Esglesia i el Priorat de Flix, vila tarraconense llindant amb l'Aragó. - L'Abat Pere VI, junt amb els benedictins de Sant Llorenç del Mont (1312) construïxen el Santuari Marià de la Verge del Mont, venerat sempre més per la gent de l'Empordà i Garrotxa.

En temps dels comtes Sobirans de Besalú (de 960 a 1.111) es fundà l'Hospital de Sant Julià en el territori de l'Abadia.

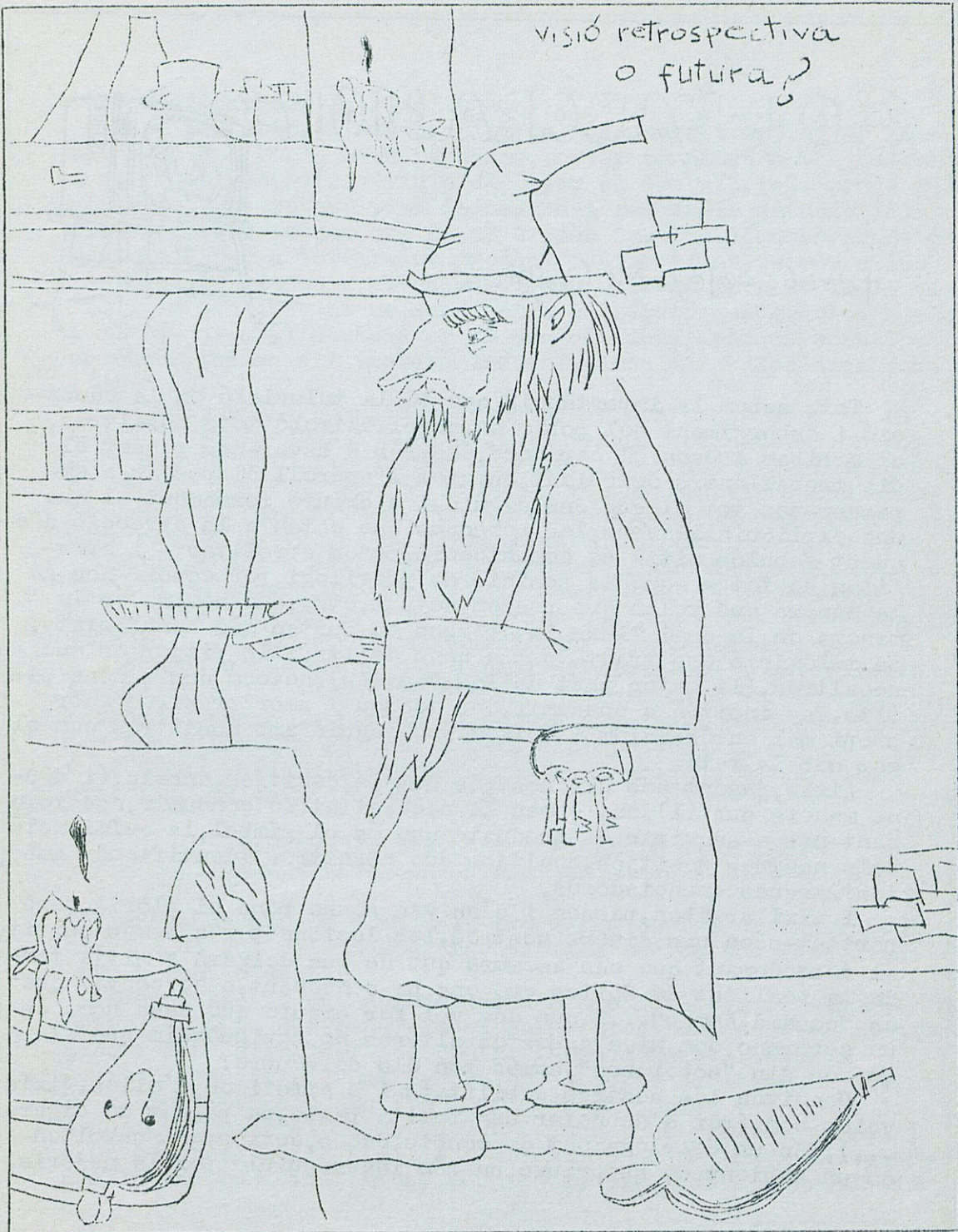
Siguent Abat Berenguer de Sant Este (1.348) una espantosa epidèmia de glànola féu tantes víctimes, que segons la crònica de Girona moriren els dos terços de la gent del país.

L'Infant Joan, Duc de Girona concedí a l'Abat Fr. Francisco -- (1358 - 1380) i a tots els seus familiars, el privilegi de portar armes, l'ús de les quals estava prohibit.

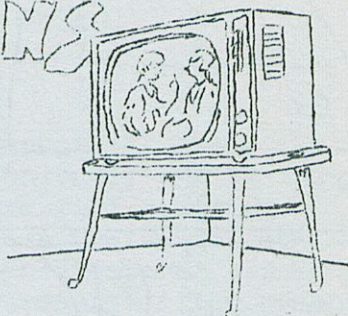
J.F.C.

(seguirà)

visió retrospectiva
o futura?

COL-LABORACIONS

Per Carles McCragh

Tots sabem la importància que té la televisió en la educació i esbargiment del poble espanyol. Gairebé tots nosaltres, al arribar a casa al cap tard, després d'haver-nos passat el dia treballant o estudiant, enxufem l'aparell disposats a empassar-nos tot el que ens diguin, i a creure fermament el que ens expliquin. Llavors, les persones que estan a la direcció d'aquest fabulós mitjà de comunicació, poden aprofitar - i aprofiten de fet - aquesta posició de privilegi per educar-nos de la manera que volen que pensem, actuem, etc., que sempre és la manera en la qual llurs interessos en surten més beneficiats. La televisió ens tracta com a nens petits, i lo pitjor és que nosaltres, (la major part de les vegades), actuem com a nens petits. Ens inciten a consumir, ens toquen l'amor propi, un amor propi mal entès; caïem i deixem que juguin amb nosaltres com el gat amb la rata.

Aixís, jugant amb els nostres somnis, desitjos, anhels, (i d'una manera subtil), ens creen la necessitat de consumir, condicionant-nos a adquirir el producte que és el símbol, la culminació dels nostres desitjos, desitjos que nosaltres identifiquem amb les marques anunciadores.

I així arribem, passen i s'en van sense pena ni glòria, però portant-s'ón uns diners nostres, les locions per a homes curts, el dessodorant que ens assegura que no ens deixarà a mitja tarda, la realitat de Sofico que ens ha convençut, o el conyac que és "cosa d'homes"...i que ens vol fer creure que cada home és un soberano, com si a aquestes altures no sapiguéssim que el que es diu "soberanos", només són els de sempre.

Coneixen les nostres debilitats i s'aprofiten d'elles. Aixís veiem com, (per a anunciar una potita pasta, un paquet de cigars...), fan un desplegament de canots, cases, cotxes; ens envolten de un ambient de superluxe, un món inassequible per la majoria,

però desitjat per gairebé tots.

I em pregunto, (i ens hauríem de preguntar tots), si és honest; si no és una burla o un sarcasme, portar continuament a un obrer, a un treballador, (que viu ofegat per el treball, pels preus dels aliments), que potser prou feines té a pagar els estudis dels fills, (perquè suposo que no us creieu pas que l'ensenyament és gratuït i per a tots); a un empleat pluriempleat, sotmès a les lletres, als plaços a fi de mes, i enganyar-lo portant-li la visió d'un món que mai no sera per a ell, (però que gràcies a ell i al seu diner, l'anunciador sí que el viura), perquè comprí el producte, que en ell trobarà les solucions dels problemes que l'afecten.

Es molt bonic somniar, però no podem conformar-nos amb el somni, ni tenim dret a somniar, tota vegada que somniar no porta a cap solució, i si volem canviar, trobar les solucions, hem de pensar i actuar perquè només es viu de veritat quant s'està despert. I per això, perquè despert un home és conscient i es dona compte de tot, hi ha tanta gent interessada en què dormim.

Notem, a més a més, que si el producte anunciat es fa desitjable a un consumidor que per la seva economia li resulta inaccessible, llavors se l'hi ha creat una necessitat que resta insatisfeta... i arriba la frustració, una frustració més.

Després, només queda per a postres, ficar-nos a determinats programes, a una "educació dirigida", dirigida a fer-nos més hòrrigos encara. I lo pitjor és, moltes vegades, l'èxit que té entre nosaltres. Com exemple d'això últim, reproduïm ací el comentari d'una revista dissortadament desapareguda. Es suficient clar i no calen més comentaris.

INTERPRETAR TVE: "CRONICAS DE UN PUEBLO"

=====

Aquest és el nom d'un dels programes de TVE de major audiència, des de que va començar fa una mica més de dos anys, i que està a punt d'acabar.

Els epissodis que setmanalment s'han emittit, mereixen una interpretació, ja que generalment han respost a una "teoria de España y los españoles" com diu M. Vázquez Montalbán.

Puebla Nueva del Rey Sancho és el poble de trampa i cartró. Es el poble-ficció que TVE ha fet de Santorcaz -- a menys de cinquanta quilòmetres de Madrid --. Aquest ha sigut l'escenari d'un programa quina finalitat principal es centrava en donar-nos la imatge ideal (mite) d'un poble model, on els problemes que es plantegen sempre es resolen abans que la pel·lícula

acabi. Totes tenen un final feliç.

El poble de la "tele" és un poble on els personatjes no tenen contradiccions, no semblen humans perquè ens els presenten d'una peça. Les mesquineses i els interessos enterrats i les pressions socials, polítiques i econòmiques sobre els individus mai apareixen.

Els habitants d'aquest poble de cartró gairebé sempre viuen en pau i harmonia, en contra de la realitat. Un poble que gairebé és perfecte: ingènua pretensió de TVE quant ningú ni res és perfecte.

En el poble de la "tele" no surten ni melenes, ni minifaldilles, ni parats, ni emigrants, ni hi ha porqueria als carrers, ni desordres (públics o privats); fins i tot es silencien les relacions de producció (tots semblen petits propietaris agraris o viuen de renda).

Cada personatge té una representació simbòlica. Les "forces vives" Alcalde (autoritat civil), mestre (autoritat científica), capellà (salut de l'ànima), guàrdia civil (seguretat i ordre), metge (Salut del cos) i agutzil-carter. Tots són exemplars i estan al servei del bé comú.

Tota aquesta gent sap, pensa, reflexiona i decideix "por el pueblo y para el pueblo". El poble com a col·lectivitat ingènua i ignorant deu obeir i dir sempre que sí. Els nens representen el futur i els forasters la font principal d'intrigues i conflictes.

Als forasters s'els accepta (no es pot trencar la imatge de la proverbial hospitalitat dels espanyols), però sense deixar-los influir en nostres costums perquè no ens arrenquin els nostres "valors tradicionals".

El triangle fonamental són: les forces vives, els nens i els forasters, en gairebé tots els episodis. I tots els guions han sigut exemplars, norma de com es deu actuar davant de tal o qual situació: calúnnia pública, igualtat d'oportunitats, petits odis rurals, contaminació,.....

Què pretén "Crónicas de un pueblo" ? Principalment, tra-
metre'ns una ideologia determinada que perpetui uns valors
i unos costums que en definitiva ens serveixin de guia als
televidents per saber quina conducta devem sempre seguir i
quina creença devem tenir de la nostra societat i de la dis-
tribució de les persones que la integren.

Article tret de la revista

"HOSPITALET INFORMACION Y BAJO LLOBREGAT"

IVA (El Papus)

N O T A.- El passat dia 3 de febrer, vàrem passar a reco-
llir a cada casa del poble el volant de subscripció a
la revista "GERMANOR". Com que a moltes cases no hi
havia ningú i ens és molt difícil tornar a passar, pre-
guem des d'aquí que si sabeu d'algú que té interès en
rèbre-la, ens ho feu saber o que ell mateix ens entre-
gui el volant, com ja han fet d'altres. GRACIES.

HORARIS DE MISSES

Dissabtes : a les 7'30 del vespre

Diumenges : a les 7'30 - 9 - i 11 del matí